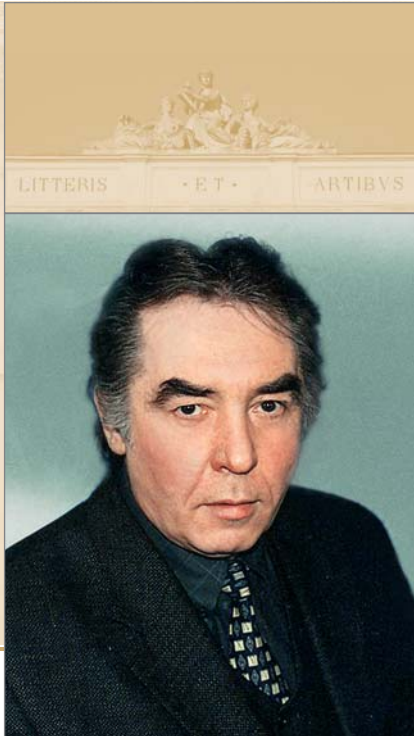

БІЛИК Мирослав Степанович

Випускник інженерно-будівельного факультету (1972 р.)

Заступник голови Тернопільської обласної ради, Почесний президент Архітектурно-будівельної корпорації з комплексної організації та регенерації середовища «Терно-КОРС»
Кандидат архітектури, с.в.с. доктора архітектури, заслужений архітектор України, академік Української академії архітектури, академік Академії будівництва України

Народився 11 вересня 1948 р. у с. Оріховець Підволочиського району Тернопільської області. Батько, Степан Білик, був лікарем-ветеринаром, мати, Ольга Миколаївна, педагог.

Після закінчення школи М. С. Білик вирішив пов'язати своє життя з архітектурою. У 1966 р. вступив на інженерно-будівельний факультет Львівського політехнічного інституту, який дав старт для подальшої професійної діяльності. З 1968 по 1970 рр. — служба в армії, де закладено бійцівський характер майбутнього лідера і керівника.

З 1972 р. працював інженером-архітектором у Зборівському районі. Незабаром одружився і виїхав на батьківщину дружини до Тбілісі, де продовжив навчання у Грузинському політехнічному інституті. Працював завідувачем наукового відділу і старшим науковим співробітником ТбіліЗНДІЕП. У 1984 р. розробив перспективну схему розвитку туризму у Грузинській СРСР до 2010 року, у 1985 р. — проект гірсько-рекреаційного центру на 5 тис. місць у м. Бахмаро Грузинської РСР, у 1988 р. — оздоровчий комплекс для дітей у с. Корджорі та багато інших науково-проектних та експериментальних розробок.

У 1989 р. М. Білик повернувся в Україну. Як головний архітектор інституту і заступник директора Волинського філіалу ДПІ «Дніпромисто» продовжував втілювати у життя нові ідеї. За його безпосередньою участю реалізовано безліч проектів.

Упродовж 1993–2006 рр. М. С. Білик був Генеральним директором Тернопільського ДПІ «Діпроцивільпромбуд»,

Зустріч на рівні голів обласних рад Західного регіону у м. Львові. За столом зліва направо: М. Олійник, М. Сенік, М. Білик, А. Садовий

президентом АБ НВП «Корпорація «Терно-КОРС»», яку він і заснував. З березня 2006 р. обраний заступником голови Тернопільської обласної ради.

Свою професійну роботу Мирослав Білик успішно поєднує із науково-педагогічною та громадською діяльністю. За сумісництвом працює доцентом в Українському інституті інженерів водного господарства, у Луцькому педагогічному та у Львівському політехнічному інститутах. З 1994 р. очолює Галицько-Волинський центр Української академії архітектури, а з 2003 р. — Тернопільське територіальне відділення Академії будівництва України.

Науково-професійний багаж академіка М. С. Білика складають близько 20 науково-дослідних робіт та науково-технічних звітів, понад 200 наукових видань і публікацій, більш як десяток монографій та близько 100 проектних робіт — це доробок двох поколінь активної праці.

Високий професіоналізм та активна громадська позиція Мирослава Білика засвідчують численні нагороди і відзнаки, зокрема Почесна грамота Кабінету Міністрів Грузії (1987), Подяка Кабміну України (2000), орден Лицарської доблесті № 368 (2001), орден Св. Князя Володимира № 119 (2002), Почесна грамота та нагрудний знак Верховної Ради України (2003), орден Юрія Переможця № 254 (2007), орден Св. Миколая Чудотворця (2008), звання «Почесний працівник будівництва та архітектури» (2008) та багато інших.

Дружина Мирослава Степановича, Марія Мдивнішвілі, за фахом — лікар-гінеколог. Донька Кетаван Білик-Лебанідзе закінчила Грузинський інститут міжнародних зв'язків, зараз виховує сина Сабу та донечку Анастасію.

Своїм життєвим кредо, що якнайвлучніше характеризує його професійний шлях, Мирослав Білик обрав відомий вислів: «*Feci quod potui, faciant meliora potentes!*» (Я зробив усе, що зумів, хто зможе краще — нехай спробує!), — так говорили римські консули, завершуючи свій виступ у Сенаті.

Собор Єднання Заходу та Сходу
(авт. М. С. Білик)